

Planeringsavdelningen
Fredrik Selander
016 - 544 2070
fredrik.selander@energimyndigheten.se

Regeringskansliet
Näringsdepartementet

103 33 STOCKHOLM

Uppdrag att ta fram underlag till regeringens handlingsplan för regelförenklingsarbete

1. Inledning

1.1 Beskrivning av myndighetens ansvarsområde

Energimyndigheten ingår i tre av de mätområden som omfattas av Tillväxtverkets databas Malin, nämligen energi-, miljö- och produktmätningen. De regelverk som genererar nämvärda kostnader i Malin är Program för energieffektivisering, energistatistiken, elcertifikat och beredskapslagring av olja.

1.2 Mätningar av de administrativa kostnaderna

Den totala uppmätta administrativa kostnaden som orsakas av Energimyndigheten uppgår till ca 198 miljoner kronor. Fördelningen av kostnader i databasen Malin är Program för energieffektivisering (136,8 miljoner kronor), energistatistiken (49,3), elcertifikat (7,8) och beredskapslagring av olja (3,8).

Det regelverk som innebär högsta kostnader är alltså Program för energieffektivisering (PFE) med 136,8 miljoner kronor. PFE är ett system som innebär att energiintensiva företag får skattelättnader mot att de inför ett energiledningssystem och på så sätt blir mer energieffektiva. Kostnaderna i databasen Malin är kopplade till ansökningsförfarandet och den tvåårsrapportering som utfördes av merparten av de i systemet ingående företagen under 2006-2007. Endast två företag av totalt 110 företag har kvar kostnader kopplade till kostnaderna i databasen Malin. Av de företag som genomgått PFE-systemets fem år har ett nittiotal ansökt om att vara kvar i systemet, vilket får till konsekvens vissa administrativa kostnader för att upprätthålla energiledningssystemet. Dessa kostnader får anses vara marginella i förhållande till de kostnader som idag finns i databasen. PFE-systemet kan dessutom få en förlängning innebärande att nya företag kan ansöka om deltagande. Om beslut fattas om förlängning av systemet finns av Energimyndigheten en målsättning om att tio nya energiintensiva företag ska upprätta energiledningssystem. Beslut finns idag inte fattat om en sådan förlängning av systemet.

Energimyndigheten vill när det gäller PFE vidare framhålla den positiva effekt som detta system inneburit för företagen. Genom att införa energiledningssystem beräknas företagen totalt tjäna 1,4 miljarder kronor genom att de får lägre elkostnader. Detta kan ställas i relation till de administrativa kostnaderna på 136,8 miljoner kronor.

Det kan konstateras att oavsett hur PFE-systemet kommer att vara gestaltat i framtiden bygger kostnaderna i Malin på historiska uppgifter som inte har relevans idag. Detta har också påtalats i Energimyndighetens redovisningar av myndighetens regelförenklingsarbete i december 2008 respektive februari 2009. Myndigheten har dessutom påtalat detta i sina kontakter med Tillväxtverket. I redovisningen i februari 2009 uppskattade myndigheten att den administrativa kostnaden för PFE-systemet kan minska med i storleksordningen 90 miljoner kronor. Energimyndigheten gör idag bedömningen att denna minskning är i underkant. Kostnaderna för PFE-systemet idag bör enligt myndigheten utgå från att ett par företag har kostnader för att etablera energiledningssystem och att ett nittiotal företag har vissa kostnader för att upprätthålla energiledningssystemet. Kostnadsreduktionen bör mot denna bakgrund kunna uppskattas till åtminstone 100 miljoner kronor.

2. Utvecklingen av myndighetens regelförenklingsarbete under mandatperioden

Energimyndighetens inställning är att regelförenklingsarbete ska utföras på bred front. Vid sidan om traditionellt regelförenklingsarbete (genomgång av föreskrifter) ingår förenkling av administrativa processer och hög tillgänglighet (främst elektronisk kommunikation), informationsinsatser (bidra till företagens omvärldsbevakning genom elektroniska nyhetsbrev mm) samt samråd med företag, branschorganisationer och andra myndigheter. Energimyndighetens devis för regelförenklingsarbetet är Regelförenkling med bibehållen rättssäkerhet.

Arbete med en genomgång av myndighetens föreskrifter har hållits samman av en grupp där fem av myndighetens jurister ingår. I det konkreta arbetet ingår sedan sakhandläggare från respektive verksamhetsområde.

Energimyndigheten har försökt hitta metoder för att komma fram till förenklingar inom de olika regelområdena som myndigheten har att tillämpa. Metoden varierar mellan olika regelområden beroende på hur populationen av företag ser ut. En slutsats som kan dras är att det kan behöva användas flera olika metoder för att verkligen få in värdefulla synpunkter från företagen. En kombination av dels en enkät/remiss riktad till en stor population av företag där myndigheten lämnar förenklingsförslag och uppmanar företagen att göra detsamma, dels riktade kontakter med personer på företag där det redan finns en etablerad kontakt med personen och myndigheten har visats sig framgångsrik. Befintliga referensgrupper, användarråd etc. ska naturligtvis också utnyttjas.

För elcertifikatsystemet genomfördes en workshop, där den enhet som arbetar med elcertifikat ingick. Utgångspunkten för workshopen var "Hur skulle vi bygga systemet med regler för elcertifikat om det skulle införas idag". En stor mängd förslag framkom och dessa bearbetades sedan. Därefter gjordes en sammanställning av förslag som remitterades till ca 60 företag och branschorganisationer med en uppmaning att även komma med egna förslag. Utifrån detta har vissa smärre justeringar gjorts i föreskriften för elcertifikat, men framförallt har förslag om lag- och förordningsändringar lämnats i myndighetens redovisning till regeringen i december 2008.

Energimyndighetens arbete med att möjliggöra elektronisk kommunikation med företag i ansöknings sammanhang m.m. har funnits redan innan innevarande mandatperiod. Myndigheten erbjuder idag många sådana möjligheter för företag. Under mandatperioden har myndigheten på olika sätt sökt förfina sättet för elektronisk kommunikation både för att minska den administrativa bördan för företag och för att underlätta handlägningsförfarandet vid myndigheten. Exempel på detta är att kunna återanvända uppgifter hos myndigheten om företag förekommer i flera olika ansökningsförfaranden. Andra exempel är att öka överskådligheten av elektroniska dokument i ett IT-system och förbättra anvisningarna för de olika dokumenten.

En erfarenhet Energimyndigheten dragit när det gäller elektronisk kommunikation är att bara för att man infört möjligheten att kommunicera elektroniskt innebär inte detta att det är självskrivet att flertalet nyttjar denna möjlighet. Vanan att använda traditionella pappersblanketter är stor och det behövs därför att myndigheten är tydlig med att ansökningar ska lämnas elektroniskt. Det krävs också att IT-systemen är väl genomtänkta, så att användandet verkligen uppfattas som en administrativ lättnad.

Energimyndigheten har under mandatperioden på flera områden infört möjligheten för företag och även andra aktörer att prenumerera på information. Företag kan härigenom genom ett elektroniska nyhetsbrev hålla sig ajour inom ett verksamhetsområde istället för att själva ägna sig åt omvärldsbevakning. Energimyndigheten ser detta som ett sätt att minska den administrativa bördan för företag samtidigt som myndigheten får en direktkanal med företagen, som kan utnyttjas till att också påminna företag att efterkomma krav från myndigheten m.m.

I arbetet med föreskrifter, utvecklandet av IT-system för elektroniska ansökningsförfaranden m.m. samt elektroniska nyhetsbrev är det regel för Energimyndigheten att föra dialog med företag, branschorganisationer och andra intressenter. Myndigheten försöker även i vissa fall bibehålla denna typ av grupperingar även efter att t.ex. ett IT-system tagits i bruk, för att få en kontinuerlig dialog med branschföreträdare i syfte att vid behov kunna förbättra systemet. Detta är fallet t.ex. avseende energistatistiken och systemet för elcertifikat.

3. Samråd med näringslivet

3.1 Genomförda samråd

Som nämnts ovan har samråd skett på olika sätt inom olika regelområden beroende på hur populationen av företag ser ut. Energimyndigheten har också utnyttjat befintliga samrådsgrupper, som finns inom flera verksamhetsområden. Dessutom har myndigheten deltagit i samrådsmöten arrangerade av näringsdepartementet med deltagare från olika branschorganisationer samt myndigheter.

I arbetet med att förenkla regelverket för elcertifikat arbetade Energimyndigheten först internt fram ett antal förslag som sedan skickades ut på remiss till ca 60 företag. I remissen uppmanades företagen vidare att själva komma med förslag. Dessutom togs kontakter direkt med personer på företag - personer som genom bland annat tidigare referensgrupper på området visat stort engagemang i frågor rörande regelverket. Dessutom utnyttjades ett befintligt användarråd för diskussion av förenklingsförslagen. Det bör tilläggas att myndigheten sedan starten av elcertifikatsystemet byggt upp en god kontakt med företrädare för branschen. Detta har varit till stor hjälp i det nu aktuella regelförenklingsarbetet.

Inom området för energistatistik finns ett användarråd som är väl lämpat för diskussioner om förenklingsåtgärder. I rådet finns företrädare för myndigheter och uppgiftslämnare.

Det bör noteras att det råd som finns för den offentliga statistiken (ROS) har bildat en undergrupp med syfte att samordna uppgifter mellan myndigheter. Energimyndigheten har en företrädare i denna undergrupp.

Inom beredskapsområdet har Energimyndigheten genomfört vissa förenklningar i regelverket och dessa är resultatet av möte mellan myndigheten och branschföreträdare. Inom beredskapsområdet kan noteras att det finns ett fåtal företag som omfattas av regelgivningen. Detta gör att myndigheten har god kontakt med företrädarna från företagen, vilket har kunnat utnyttjas i förenklingsarbetet.

3.2 Inriktningen på förenklingsförslagen från näringslivet

I nästa avsnitt framgår konkreta förenklingsförslag från näringslivet. Det kan konstateras att många av förslagen rör uppgiftslämnande som är kopplad till myndighetens tillsynsfunktioner alternativt den officiella statistiken. Just när det gäller statistiken arbetar myndigheten med att utveckla formerna för elektronisk rapportering och att få en mer enhetlighet i rapporteringen. I detta ingår även att se om vissa uppgifter kan återanvändas. Ett sådant exempel är om företag lämnar uppgifter kvartalsvis och sedan ska lämna uppgifter på årsbasis, så ska myndigheten kunna göra sammanställningen på årsbasis utifrån de kvartalsvisa rapporteringarna. Företagen behöver genom detta inte göra någon rapportering på årsbasis.

Energimyndigheten har under hösten 2009 inlett ett genomgripande arbete inom just statistikområdet som helt tar fokus på förenkling. Det som ska göras är en total genomgång av alla informationskrav för att till att börja med se strukturen i alla de olika statistikinsamlingarna. En fråga är vem som ytterst är kravställare för de olika statistikuppgifterna - ligger kraven på internationelle nivå, nationell nivå eller inom myndigheten. I de senare fallen kan övervägas behoven och är det så att myndigheten tar in uppgifter som kan användas i flera sammanhang. Andra frågor som ska undersökas är t.ex. om antalet företag kan begränsas i de olika statistikinsamlingarna utan att kravet på statistiskt säkerställande riskerar att bli lidande. I detta arbete kommer det befintliga användarrådet, där bl.a. olika branschorgan finns företrädade, att fungera som referensgrupp. Energimyndigheten har i samband med årliga förändringar av sin statistikföreskrift sökt förenkla inom olika områden, men inte förut har myndigheten tagit ett sådant samlat grepp som nu på hela statistikområdet och med enbart regelförenkling som fokus. Myndigheten gjorde visserligen i början av mandatperioden en ansats att gå igenom samtliga myndighetens blanketter för att säkerställa att myndigheten inte tar in samma uppgifter i olika blanketter. Denna genomgång gjordes i internatform med några medarbetare. Det myndigheten konstaterat är att det inom statistikområdet krävs en betydligt mer ingående genomgång av blankettfloran.

3.3 Uppföljning och återkoppling till näringslivet på lämnade förenklingsförslag

Förslag: Förordning (1995:971) om beredskapslagring av olja och kol: Kravet att hålla lager på dagsbasis uttrycks som arbetsmässigt mycket belastande och det föreslås att lagringsskyldigheten bör grundas på kalendermånad istället. Det föreslogs vidare en minskad frekvens i rapporteringen av lagringsplats, då det inte anses nödvändigt att rapportera detta varje kvartal.

Numera får varje lagringsskyldig lagerrapporten i form av excel-dokument där lagerplatserna kan fyllas i en gång och sedan återanvändas för nästkommande månad.

Förslag: Förordning (1995:971) om beredskapslagring av olja och kol: Ett antal dokument och rapporter, bland annat "ansökan om utlandslagring" skall undertecknas av VD och det upplevs som ett tidskrävande moment att få VD:s signatur på det aktuella dokumentet. Det anses att de ansvariga som sammanställt dokumentet även borde få underteckna det.

Detta är ett generellt problem. I kommunikation med myndigheter där ansökningar, deklARATIONER och liknande dokument ska lämnas in ställs krav på firmatecknarens underskrift ytterst för att ansvar ska kunna utkrävas att uppgifterna är korrekta. En lösning är att acceptera annans underskrift om det genom delegeringsbestämmelser överlåtits rätten att underteckna.

Förslag: STEMFS 2006:1 Statens Energimyndighets föreskrifter om uppgifter till energistatistik, 2 § 2 punkten: Feedback på vad statistiken används till önskas av de intervjuade företagen. Detta skulle kunna leda till att informationskravet skulle

upplevas som mindre betungande. Företagen har svårt se nyttan för egna verksamheten.

Energimyndigheten arbetar med att rikta information till uppgiftslämnare med syfte att de ska få feedback på sitt uppgiftslämnande.

Förslag: Vad avser Lag (2004:1196) om program för energieffektivisering efterfrågar företagen förhandsinformation om vilka uppgifter som kommer att krävas i femårsredovisningen, så att de kan förbereda sin redovisning i enlighet med de specifika uppgifter som Energimyndigheten önskar. Då skulle företagen kunna förbereda sig genom att samla in relevant data och implementera denna process i företagets övriga redovisning. Eftersom innehållet i femårsredovisningen offentliggörs mot slutfasen av programmet kan det möjligtvis uppstå problem med att vissa företag saknar relevant data då de inte på förhand känt till vilken information som är relevant.

Företagen fick information om vilka uppgifter som kommer att krävas vid konferensen "Energiintensiven" den 4 och 5 november 2008. I befintliga föreskrifter finns också anvisningar om vilka uppgifter som kommer att krävas vid femårsredovisningen. Den informationen har varit tillgänglig under hela programperioden. Däremot har inte redovisningssystemet visats tidigare eftersom det har varit under uppbyggnad. Systemet visades första gången vid nämnda konferens.

Förslag: Statens Energimyndighets föreskrifter om uppgifter till energistatistik, 2 § 4 punkten, Energistatistik avseende naturgas: Denna kan förenklas genom att företagen själva skulle kunna gå in på Energimyndighetens hemsida och fylla i uppgifterna.

Energimyndigheten har inlett ett arbete med att se över hur statistikuppgifter på energiområdet lämnas. En inventering av hur uppgifter lämnas pågår i samarbete med SCB, som på uppdrag av Energimyndigheten hämtar in de flesta uppgifter som myndigheten ansvarar för. Syftet är möjliggöra för elektroniskt inlämnande av uppgifter och att skapa enhetlighet i hur uppgifter lämnas. Samordning med andra aktörer ska också sökas, för att inte uppgifter ska behöva lämnas dubbelt.

Förslag: Förordning (1994:796) om information och samråd om priser på råolja och oljeprodukter och Förordning (1995:971) om beredskapslagring av olja och kol: Alla blanketter nödvändiga för uppfyllandet av informationskrav borde finnas tillgängliga för nedladdning, alternativt att varje företag får ett "e-konto" hos Energimyndigheten där all information kan läggas in.

Vad gäller förordning 1995:971 finns samtliga blanketter på Energimyndighetens hemsida. Avseende förordning 1994:796 ska Energimyndigheten överväga en lösning för att dessa blanketter också ska finnas tillgängliga elektroniskt.

Förslag: Ett förenklingsförslag i förhållande till Förordning (1995:971) om beredskapslagring av olja och kol är att det borde finnas möjlighet att täcka upp ett eventuellt underskott i lagret under innevarande månad, vilket sporadiskt uppkommer även med god planering och framförhållning. Det är svårt att förutse leveranser och tidigare fanns möjligheten att köpa av andra bolag under innevarande månad för att täcka upp ett eventuellt minus i lagret, vilket ses som en bättre lösning. Det som sker i nuläget vid eventuellt underskott i lagret är att en straffavgift tas ut, vilket medför både en direkt kostnad vid inbetalningen, men också indirekt då inbetalningen skall administreras. Vidare förefaller det som att de bolag som har raffinaderier kan använda cisterner och egna depåer för beredskapslagring. Detta innebär att de inte har samma problem med beredskapslagring som de utan raffinaderikapacitet. Detta ses av de sist nämnda företagen som en konkurrensfördel för de först nämnda.

Detta styrs delvis av internationella avtal och EU-direktiv. När det gäller svenska förhållande (ej ulandslager) ska en översyn genomföras av det relevanta regelverket och denna fråga blir då aktuell att överväga.

Förslag: STEMFS 2005:5-2005:12 4-5§§: För att tillgodose kraven som ställs på märkning kopplat till hushållsapparater finns totalt sju olika grundetiketter (informationsblad) som tillhandahålls av branschorganisation Elektriska Hushålls Leverantörer (EHL) till medlemsföretagen. Etiketterna ger grundläggande information om de olika energiklasserna som finns, hur bullersiffran ska tolkas samt en del annan information. Dessa grundetiketter är leverantörerna ålagda att tillhandahålla till sina återförsäljare. Enligt EHL är de sju olika etiketterna snarlika men skiljer sig något i storlek. Bestämmelser om etiketternas utseende menar organisationen kommer ifrån Konsumentverket. Branschorganisationen anser att om dessa etiketter höll samma storlek skulle man spara tryckkostnader eftersom större serier då kan beställas vilket i sin tur skulle sänka kostnaden för medlemsföretagen.

Frågan om etikettens utformning styrs av EG-direktiv – här styrs i detalj etikettens format, färg och vilka begrepp som får användas. Märkningen är gemensam för hela EU. Det är på gång med revidering av energimärkningsdirektivet. Det finns förslag på att ändra märketikettens utseende och design, men inget förslag omfattar etikettens storlek.

Förslag: STEMFS 2004:4 Staten energimyndighets föreskrifter och allmänna råd om beredskapslagring av olja och kol. Möjliggöra för lagringsskyldiga bolag att teckna lagringsavtal vilka avser en tidsperiod som sträcker sig över flera lagringsår.

Ändringen träder i kraft den 1 januari 2009 och riktar sig till samtliga lagringsskyldiga bolag, d.v.s. oljebolag som säljer mer än 50 000 kubikmeter oljeprodukter och oljeförbrukande bolag som använder mer än 5 000 kubikmeter oljeprodukter per kalenderår. Konsekvensen av åtgärden blir att antalet

lagringsavtal blir färre med minskade administrationskostnader för såväl bolag som myndighet som följd.

4. Redovisning av åtgärder

4.1 Nya åtgärder som tillkommit sedan handlingsplanen 2008/09

4.1.1 Åtgärder som minskar de administrativa kostnaderna

Program för energieffektivisering

Det regelverk som innebär högsta kostnader för Energimyndigheten i databasen Malin är Program för energieffektivisering (PFE) med 136,8 miljoner kronor. Det kan konstateras att kostnaderna är kopplade till ansökningsförfarandet och den tvåårsrapportering som slutförts för nästintill samtliga i systemet ingående företag. Detta innebär att kostnaderna som redovisas i Malin inte längre är aktuella. Ett alternativ är att lyfta bort hela eller delar av denna kostnad från databasen. Det finns dock ett par företag av de ursprungliga 110 företagen som ännu inte har gjort sin tvåårsrapportering. Mot bakgrund av att det dessutom kan bli aktuellt med en förlängning av programmet kan en del av kostnaderna vara aktuella i framtiden. Den målsättning myndigheten har vid en sådan förlängning är att tio ytterligare energiintensiva företag ska etablera ett energiledningssystem (siffran 136,8 miljoner kronor bygger på att 110 företag inför energiledningssystem). Av de ursprungliga företagen har dessutom ett nittiototal ansökt om att få vara kvar i systemet, vilket innebär vissa mindre administrativa kostnader för att upprätthålla energiledningssystemet.

Energimyndigheten anser att eftersom populationen företag som kommer att följa regelverket i framtiden är väsentligt mindre än i underlaget i databasen, bör den redovisade administrativa kostnaden kunna minska med i storleksordningen ca 100 miljoner kronor. Energimyndighetens rekommendation är att PFE ska mätas om i databasen, vilket också framförts i kontakterna med Tillväxtverket.

Energistatistiken

Den kostnadsmässigt näst största posten för Energimyndigheten är energistatistiken.

I databasen Malin uppgår den administrativa kostnaden för energistatistiken till 49,3 miljoner kronor. Denna kostnad är i Malin i sin tur uppdelad på en mängd informationskrav. Det kostnadsmässigt största informationskravet Energistatistik för lokaler (13,0 miljoner kronor) tillsammans med informationskravet Energistatistik för flerbostadshus (2,2 miljoner kronor) kommer från och med 2009 att kostnadsmässigt minska. Orsaken till detta är den samverkan som har etablerats mellan Boverket och Energimyndigheten. Boverket hanterar systemet med energideklarationer. De uppgifter som där lämnas överensstämmer i stort med de uppgifter som ska lämnas för flerbostadshus och lokaler i

energistatistiken. Energimyndigheten respektive Boverket hanterar varsitt IT-system för energistatistik respektive energideklarationer och dessa system kommunicerar uppgifter mellan varandra. Då energideklarationer har lämnats för hela detta fastighetsbestånd kommer huvuddelen av statistikuppgifterna att finnas hos Energimyndigheten med automatik. För det fall det inte skett ombyggnation i en byggnad kommer det årliga statistikinlämnandet att begränsas sig till smärre uppdateringar. Det bör noteras att hela detta fastighetsbestånd skulle ha energideklarerat under 2008. Det har dock skett en eftersläpning med detta, men senast under 2010 beräknas samtliga byggnader ha energideklarerat.

Den prognos Energimyndigheten gör är att de administrativa kostnaderna för lämnande av dessa statistikuppgifter endast kommer att vara ca 10 procent av nuvarande kostnader. Detta innebär att inom en tvåårsperiod bör kostnaden för de två informationskraven ha minskat med ca 13,5 miljoner kronor från totalt 15,2 miljoner kronor till ca 1,7 miljoner kronor.

4.1.2 Övriga åtgärder som innebär en förändring av företagens vardag

Energimyndigheten har tagit fram en webbsida som heter Vindlov. Denna webbsida ger information om vindkraftsområdet. En del av denna information fungerar som en handledning för företag som avser genomföra etableringen av vindkraftsproduktion. Det har i olika utredningar lagts förslag på att försöka underlätta vindkraftsutbyggnaden i Sverige mot bakgrund av riksdagens mål om en kraftig ökning av vindkraftsproduktion i landet. Kvarstår gör att det kan upplevas krångligt från ett företagarperspektiv att bygga vindkraftverk. Vindlov ger i detta sammanhang en sammanhållen information för att underlätta tillståndsprocessen för företagen.

Energimyndigheten har vidare fortsatt att utveckla de informationstjänster som riktar sig till företag inom olika verksamhetsområden. Syftet är att ge företag information inom specifika områden för att företagen inte ska behöva lägga tid på omvärldsbevakning. Informationen lämnas som elektroniska nyhetsbrev. I vissa fall får samtliga aktörer del av informationen (t.ex. inom elcertifikatsystemet och handel med utsläppsrätter) och i vissa fall erhålls informationen genom ett prenumerationsförfarande (t.ex. inom vindkraftsområdet). Ett mervärde med denna informationsservice är att myndigheten vet att korrekt information lämnas inom myndighetens verksamhetsområden och att myndigheten kan påminna företag om exempelvis tidpunkter för deklaration av kvotplikt inom elcertifikatsystemet.

4.2 Åtgärder som pågår eller planeras att genomföras efter 2010

4.2.1 Åtgärder som minskar de administrativa kostnaderna

Det har i avsnitten 4.1.1 ovan redovisats om Energimyndighetens samarbete med Boverket kopplat till energistatistiken och energideklarationerna. Den samordning

av uppgifter som här genomförts gäller för lokaler och flerbostadshus. Nästa steg är att införa samma system för småhus. Möjligheterna för detta kommer att utredas närmare under 2010 och kan sedan genomföras efter 2010.

Energimyndigheten har som ovan nämnts (avsnitt 3.2) under hösten 2009 inlett ett arbete inom statistikområdet som helt tar fokus på förenkling. Det som ska göras är en total genomgång av alla informationskrav för att till att börja med se strukturen i alla de olika statistikinsamlingarna. Detta arbete kommer att vara tidskrävande och beräknas pågå under hela 2010, för att sedan under 2011 kunna innebära ändringar i blanketter m.m. Energimyndigheten vill särskilt framhålla att detta arbete helt tar sin utgångspunkt i att underlätta för företag och andra uppgiftslämnare. Energimyndigheten har i samband med årliga förändringar av sin statistikföreskrift sökt förenkla inom olika områden, men inte tidigare tagit ett sådant samlat grepp som nu på hela statistikområdet och med enbart regelförenkling som fokus.

4.2.2 Övriga åtgärder som innebär en förändring i företagens vardag

Energimyndigheten arbetar kontinuerligt med att vidareutveckla sina IT-system som används i kommunikationen med företag och andra externa aktörer.

Energimyndighetens elektroniska ansökningsförfarande tog ordentlig fart under 2003 då IT-verktyget för elcertifikatsystemet driftsattes. En erfarenhet som myndigheten fått är att införande av ett elektroniskt kommunikationsverktyg inte med nödvändighet innebär att företagen upplever ansökningsförfarande etc. som enklare. Till att början kan fortfarande vanan hos det externa kollektivet att använda pappersblanketter vara stor. Överskådligheten av blanketter m.m. i IT-verktyget är ibland svår att komma till rätta med. Frågan om elektronisk underskrift av firmatecknare har inte fått någon slutgiltig lösning, som på ett enkelt sätt ersätter en namnunderskrift på ett papper. En annan fråga är hur hårt en myndighet kan styra externa aktörer till att endast acceptera elektroniska blanketter. I vissa externa kollektiv, främst då privatpersoner är inblandande, kan man inte utgå från en hundra procentig datormognad. Pappersblanketter måste därför accepteras. I ett par IT-system har dock Energimyndigheten en hundra procentig användargrad, nämligen inom PFE och Systemet för handel med utsläppsrätter.

Energimyndigheten arbetar på olika anpassade sätt i olika IT-verktyg med att hitta så enkla och tydliga handhavanden för de externa användarna. Dialogen med användarna är här betydelsefull och därför utnyttjas också externa referensgrupper med bland annat branschföreträdare i detta utvecklingsarbete.

4.3 Åtgärder som genomförts 2010 eller som pågår eller planeras att genomföras under 2010

4.3.1 Åtgärder som minskar de administrativa kostnaderna

Energimyndigheten har ett regeringsuppdrag att se över hela elcertifikatsystemet ur regelförenklingsperspektivet. Utgångspunkten är att se hur man med den erfarenhet som finns skulle bygga ett sådant system idag. Detta uppdrag ska redovisas i maj 2010. I avsnittet 6 nedan redovisas förslag till ändringar i lag och förordning om elcertifikat som lämnats av myndigheten vid redovisningen i december 2008.

De åtgärder som redovisas i avsnitt 4.2.1 ovan kan eventuellt innebära positiva effekter på den administrativa bördan redan under 2010. Energimyndigheten gör dock bedömningen att mest troligt är att de åtgärder som kan bli resultatet av utredningarna kommer att genomföras först efter 2010.

4.3.2 Övriga åtgärder som innebär en förändring av företagens vardag

Parallellt med arbetet med regeringsuppdraget att göra en översyn av elcertifikatsystemet (avsnitt 4.3.1) kommer det under 2010 att göras en omfattande översyn av IT-verktyget för elcertifikatsystemet. Syftet med denna översyn är att göra det mer användarvänligt. I avsnitt 4.2.2 har myndigheten uppmärksammat en del frågor och erfarenheter avseende införande av elektronisk kommunikation med företag och andra aktörer. När det gäller aktörerna inom elcertifikatsystemet kan det konstateras att användandet av IT-verktyget är relativt lågt, speciellt vad avser ansökningsförfarandet. Däremot är användandet av IT-verktyget högre vid deklarationsförfarandet för kvotpliktiga. Ambitionen är nu att det nya IT-verktyget ska få en väsentligt högre användargrad och samtidigt bli ett bättre internt handläggarstöd.

4.4 Åtgärder som genomförts fram till och med 2009

4.4.1 Åtgärder som minskar de administrativa kostnaderna

För att nå 25-procentmålet är det arbetet med att förenkla myndighetens föreskrifter som är i fokus för Energimyndigheten. Arbeta pågår inom alla de regelområden som har blivit mätta i Nuteks mätningar. Särskilt fokus är satt på reglerna för energistatistiken, elcertifikat och beredskapslagring.

Program för energieffektivisering (PFE) har vänt sig till en relativt begränsad företagsgrupp och när det gäller kontakterna mellan företag och myndighet har Energimyndigheten fått positiv respons när det gäller graden av enkelhet i kontakterna. De kostnader som återfinns i databasen Malin rör införandet av ett energiledningssystem och gäller således hela den materiella delen av PFE. De administrativa kostnaderna ingår som en liten delmängd i den totala kostnaden. I konsekvens med hur andra områden och regelsystem mätts kan det ifrågasättas att

de materiella kostnaderna för just PFE ingår i Malin. Dessutom är de kostnader som finns för PFE av historisk karaktär. Som nämnts ovan i avsnitt 4.1.1 rekommenderar Energimyndigheten att PFE mäts om och uppskattningsvis skulle 100 av totalt 136,8 miljoner kronor kunna lyftas bort från Malin.

Inriktningen på regelförenklingsarbetet har inte ändrats eftersom myndigheten jobbar i enlighet med vad som anges i handlingsplanen från 2007. Däremot kan sägas att inriktningen kopplat till regeringsuppdraget att minska de administrativa kostnaderna med 25 procent är ändrat så till vida att fokus är satt till det som går att mäta i databasen Malin.

Energimyndigheten har sökt utnyttja databasen Malin i sitt regelförenklingsarbete. Mätresultaten för de olika informationskraven i databasen har påverkat inriktningen på arbetet. Energimyndigheten vill också i detta sammanhang framföra att databasen varit till hjälp i arbetet. Genom databasen har myndigheten fått hjälp att lokalisera de delar av regelverken som företagen upplever som mest administrativt krångliga.

Energimyndigheten har också försökt hitta metoder för att komma fram till förenklingar inom de olika regelområdena som myndigheten har att tillämpa. Metoden varierar mellan olika regelområden beroende på hur populationen av företag ser ut.

I arbetet med att förenkla regelverket för elcertifikat arbetade Energimyndigheten först internt fram ett antal förslag som sedan skickades ut på remiss till ca 60 företag. I remissen uppmanades företagen vidare att själva komma med förslag. Dessutom togs kontakter direkt med personer på företag. Personer som genom bland annat tidigare referensgrupper på området visat stort engagemang i frågor rörande regelverket. Dessutom utnyttjades ett befintligt användarråd för diskussion av förenklingsförslagen. Detta arbete har pågått under våren och hösten 2008. Det bör tilläggas att myndigheten sedan starten av elcertifikatsystemet byggt upp en god kontakt med företrädare för branschen – något som har varit till stor hjälp i det nu aktuella regelförenklingsarbetet.

Inom området för energistatistik finns ett användarråd som är väl lämpat för diskussioner om förenklingsåtgärder. I rådet finns företrädare för myndigheter och uppgiftslämnare.

Det bör noteras att det råd som finns för den offentliga statistiken (ROS) har bildat en undergrupp med syfte att samordna uppgifter mellan myndigheter. Energimyndigheten har en företrädare i denna undergrupp.

Inom beredskapsområdet har Energimyndigheten genomfört förenklingar i regelverket. Dessa förenklingar är resultatet av möte mellan myndigheten och branschföreträdare. Inom beredskapsområdet finns det ett fåtal företag som

omfattas av regelgivningen. Detta gör att myndigheten har god kontakt med företrädarna från företagen, vilket kan utnyttjas i förenklingsarbetet.

Den totala uppmätta administrativa kostnaden som orsakas av Energimyndigheten uppgår till ca 198 miljoner kronor. Fördelningen av kostnader i databasen Malin är Program för energieffektivisering (136,8 miljoner kronor), energistatistiken (49,3), elcertifikat (7,8) och beredskapslagring av olja (3,8).

Vid sidan om PFE är energistatistiken således det kostnadsmässigt tyngsta regelområdet för Energimyndigheten. I avsnittet 4.1.1 redogörs för att en kostnadsminskning på 13,5 miljoner kronor bör vara resultatet av den åtgärd som vidtagits med att samordna uppgifter mellan Boverket och Energimyndigheten. Detta utbyte gäller uppgifter kopplade till lokaler och flerbostadshus. För närvarande undersöks om också småhus kan hanteras på samma sätt. Kostnaden kan därmed på sikt minska ytterligare.

Inom elcertifikatområdet har som beskrivits ovan gjorts en grundlig genomgång av regelverket ur regelförenklingsperspektiv. Det som kan konstateras är att större minskningar av de administrativa kostnaderna för elcertifikatsystemet kräver förändringar i lag och förordning. I avsnitt 6 nedan redogörs för de förslag på ändringar som myndigheten föreslår och som också lämnats i myndighetens redovisning av regelförenklingsuppdraget i december 2008.

Utöver detta har ändringar gjorts i alla de tre regelverken under mandatperioden; energistatistik, elcertifikat och beredskapslagring av olja. Förenkling av blanketter för energistatistiken har gjorts genom föreskriftsändringar vid tre tillfällen. Inom beredskapsområdet har det möjliggjorts att de lagringsskyldiga kan teckna fleråriga avtal istället för att göra detta årsvis. Detta är några exempel på förändringar som gjorts och som var för sig emellertid inte ger någon större påverkan på mätresultaten i Malin.

4.4.2 Övriga åtgärder som innebär en förändring i företagens vardag

Energimyndigheten redovisade i sin handlingsplan från 2007 olika åtgärder som syftar till att minska de administrativa kostnaderna för företag. Exempel på sådana åtgärder är förenkling av administrativa processer i form elektronisk kommunikation mellan företag och myndigheten. Denna möjlighet finns i bland annat systemen för elcertifikat, program för energieffektivisering och även i bidragshanteringen för forskning och utveckling. På statistikområdet arbetas det med att dels i större utsträckning möjliggöra elektronisk inlämning av statistikuppgifter, dels få en enhetlighet och samordning på uppgiftslämnandet. Energimyndigheten har också initierat en omfattande översyn av IT-verktyget för elcertifikatsystemet för att göra verktyget ännu mera användarvänligt. I avsnittet 4.2.2 redogörs för en del av de komplikationer som finns vid elektronisk kommunikation med företag.

I handlingsplanen för 2007 tas också upp arbete med att bistå företag med att på ett strukturerat sätt ge dem information inom delar av Energimyndighetens verksamhetsområden. Informationsflödet är stort och det kan för företagen krävas mycket tid för att på olika ställen i informationsfloran ta till sig den information som behövs i ett speciellt syfte. Det pågår här ett arbete med att inom olika delar av myndighetens verksamhet sammanställa information och sedan låta företag prenumerera på nyhetsbrev kopplat till olika delar av myndighetens verksamhet. Ett företag får då via mail uppdateringar av ny information och behöver inte ta tid till att aktivt söka efter informationen. Inom flera verksamhetsområden har det under mandatperioden införts sådana nyhetsbrev.

5. Åtgärder på EU-området

5.1 Nya förslag på förenklingsåtgärder på EU-nivå som tillkommit sedan handlingsplanen 2008/09

I detta avseende har Energimyndigheten inga åtgärder att redovisa.

5.2 Pågående eller planerade förenklingsåtgärder på EU-nivå

Energimyndigheten ingår i mätområdet för produkter genom regelverket om märkning av hushållsapparater. Inom detta område är regelverket som gäller handhavandet av märkningen i butiker av hushållsprodukter styrt av EU-direktiv. Myndighetens möjligheter till regelförenkling är mot denna bakgrund mer begränsade här än i de regelsystem som bygger på en nationell lagstiftning, som är fallet med energistatistiken, elcertifikaten och beredskapslagring av olja. Däremot finns en möjlighet att påverka på EU-nivå. Energimyndigheten har dock inga åtgärder att redovisa för närvarande.

6. Förslag på lag- eller förordningsändringar

Nedan följer ett antal förslag på lag- eller förordningsändringar avseende elcertifikatsystemet. Dessa förslag lämnades också i redovisningen i december 2008 och har också diskuterats vid möte med näringsdepartementet.

Energimyndigheten arbetar för närvarande med ett regeringsuppdrag som innebär en grundlig genomgång av elcertifikatsystemet ur regelförenklingsperspektiv. Detta uppdrag ska redovisas i maj 2010.

Återkallande av beslut om godkännande av anläggning

Vid möte med näringsdepartementet tidigare i år diskuterades frågan om beslut om återkallelse av godkännande av anläggning bör gälla omedelbart. Tilldelningen kan i praktiken fortsätta till dess att lagakraftvunnen dom finns. Det kan ta lång tid och sanktionsavgift kan endast beslutas två år retroaktivt från datum för beslut. I återkallelseärenden har aktörerna själva begärt att inte tilldelas elcertifikat.

Vid mötet konstaterades att denna lagändring bör kunna införas utan någon ytterligare utredning eftersom det är en kodifiering av praxis.

Ett tillägg behövs i 6 kap 6 § lagen om elcertifikat av vilket bör framgå att beslut om återkallelse ska gälla omedelbart.

Frågor som behöver politisk förankring

Det bör utredas om kvotpliktiga producenter som producerar förnybar el för egen användning ska vara kvotpliktiga. Det är oklart vad det skulle få för konsekvenser att ta bort kvotplikten för dessa. En sådan ändring bör dock begränsas till små producenter. Vid ovan nämnda möte med departementet konstaterades att frågan behöver stämmas av politiskt. En simulering i Tillväxtverkets databas Malin är inte möjlig då Energimyndigheten i dagsläget inte vet hur många av de kvotpliktiga registrerade producenterna som producerar förnybar el för egen användning.

Energimyndigheten tog vid mötet med departementet upp frågan om kvotpliktig el även ska omfatta frikraft, förlustel och hjälpkraft. En ändring av detta skulle innebära att den kvotpliktige i sin deklaration inte får göra avdrag för sådan el vilket får till följd att den administrativa bördan minskar för företagen. Vid avdrag för hjälpkraft förekommer inte sällan att den kvotpliktige gjort dubbla avdrag i deklarationen (framför allt gäller detta de företag som är registrerade som elintensiva). Detta medför vid eventuell tillsyn ökad administration och kostnad i form av kvotpliktsavgift. Deklarationshanteringen skulle förenklas avsevärt om dessa avdragsposter togs bort. För att kunna ta bort möjligheterna till avdrag i deklarationen för dessa poster krävs lagändring.

Ett ytterligare steg vore att göra all elanvändning kvotpliktig, dvs. ta bort alla avdragsmöjligheter vid beräkning av kvotplikten. Förutom det ovanstående skulle även rätten till avdrag för el använd i tillverkningsprocessen i elintensiv industri tas bort. Det skulle innebära att de elintensiva industrierna inte längre är kvotpliktiga och således inte behöver registrera sig. Det skulle möjligen kunna stå i strid med syftet med undantaget – att konkurrera på lika villkor med företag utomlands som inte har motsvarande kostnad för elcertifikat. Om man tar bort deklarationsskyldigheten ger en simulering i databasen Malin en minskad administrativ kostnad med 2,15 procent. Skälet till att minskningen är relativt liten är att den totala kostnaden för elintensiva är förhållandevis liten jämfört med kostnaderna för övriga kvotpliktiga kategorier. Den administrativa bördan minskar för de elintensiva också med anledning av att de inte längre skulle behöva ansöka om registrering. För elleverantörerna blir de förenklade genom att de inte ska göra avdrag för den el de sålt till elintensiva företag. Dessa ändringar ingår dock inte i mätningen i databasen Malin.

Datum för annullering av elcertifikat

Svenska Kraftnät annullerar elcertifikat med ledning av de kvotpliktigas deklarationer den 1 april året efter beräkningsåret. Det innebär att det är endast en

månad från det att deklarationerna ska ha kommit in fram till annulleringstillfället. En längre tidsperiod mellan deklaration och annullering skulle medföra att deklarationerna skulle kunna granskas mer ingående. En följd av detta skulle också kunna vara att det blir färre kvotpliktsavgifter eftersom felaktigheter hinner upptäckas och korrigeras innan annullering. Svenska Kraftnät skulle då ha möjlighet att kontakta kvotpliktiga som t.ex. har en stor kvotplikt men saknar tillräckligt antal elcertifikat på sitt konto. Om detta leder till att fler elcertifikat annulleras gynnar det systemet i sin helhet. Svenska Kraftnät har i diskussioner varit positiva till ett framflyttande av datum för annullering till den 1 maj.

Om datum för annullering flyttas till den 1 maj varje år behövs ändring i 4 kap 2 §, 4 kap 10 §, 5 kap 1 §, 6 kap 7 c § lagen om elcertifikat.

Förslag: Det bör utredas om och hur en lagändring gällande tidpunkten för annullering till den 1 maj ska kunna införas utan att den får en negativ effekt på marknaden.

Annullering av elcertifikat vid flera tillfällen

Det finns vissa fall där det skulle kunna vara önskvärt att annullering av elcertifikat ska vara möjlig vid andra tillfällen än 1 april. Det kan vara i ärendet där aktören anser att de ska ha rätt till ett visst avdrag vid beräkning av kvotplikten men tillsynsmyndigheten har en annan åsikt. I de fall det finns ett överklagat beslut, bör annullering kunna ske först då det finns ett lagakraftvunnet beslut i sakfrågan. Nu finns ingen möjlighet för en aktör att annullera elcertifikat till uppfyllande av kvotplikt vid annat tillfälle än 1 april. Det alternativ som finns är istället beslut om kvotpliktsavgift.

Återstående frågor – kan marknaden påverkas negativt om möjlighet införs att annullera vid andra tillfällen? Kan det då bli överklaganden i syfte att skjuta på annulleringen till ett annat bättre tillfälle? Den praktiska konstruktionen av att skapa en möjlighet till annullering vid andra tillfällen – ska elcertifikaten ”läsas” den 1 april om ett överklagande sker i sakfrågan?

Diskussioner fördes vid möte mellan Svenska Kraftnät och Energimyndigheten i september 2008 om hur problemen med annulleringsbesluten skulle kunna lösas. Ett alternativ skulle kunna vara att Energimyndigheten fattar beslut om fastställande för kvotplikten. Svenska Kraftnäts annulleringsbeslut grundar sig helt på uppgifter från Energimyndigheten och innebär ingen prövning i sak.

Förslag: Det är en stor fråga att göra ändringar i detta avseende. Ytterligare utredning av konsekvenserna behövs. Frågan bör utredas tillsammans med övriga frågor kopplade till svårigheter gällande beslut om annullering.

Små producenter – inte kvotpliktiga

I lagen om elcertifikat regleras vilka aktörer som är kvotpliktiga och därmed skyldiga att inneha elcertifikat i förhållande till sin försäljning respektive elanvändning under det föregående kalenderåret. Kvotpliktiga är elleverantörer

som levererar el till elanvändare, elanvändare i den utsträckning de har använt el som de själva producerat, importerat eller köpt på den nordiska elbörsen och elintensiva företag.¹

I prop 2008/09:9 föreslås att elintensiva industrier, med en elanvändning i annat än tillverkningsprocessen som är högst 60 megawattimmar per år de tre senaste åren kan bli befriade från deklarationsskyldigheten. Dessa företag kommer att behöva ansöka om registrering som elintensiva industrier och i samband därmed befrias från deklarationsskyldigheten. Det är nödvändigt att kvotplikten kvarstår eftersom de registreras och därmed får elen levererad utan elcertifikatskostnader. Skälet till införandet av befrielse från deklarationsskyldigheten var att förenkla för företagen. De företag som har en liten kvotplikt får inga administrativa kostnader i form av upprättande av deklaration och eventuellt inköp av elcertifikat. Enligt Tillväxtverkets databas Malin minskar den administrativa kostnaden som en följd av att vissa elintensiva industrier befrias från deklarationsskyldigheten med 1,01 procent.

Som en följd av det ovanstående har fråga uppkommit om samma regelförenklighet skulle kunna genomföras för vissa kvotpliktiga producenter. Till skillnad mot elleverantörer och elintensiva företag är producenter kvotpliktiga endast för el som de har använt och som de själva producerat, importerat eller köpt på den nordiska elbörsen. Övrig el är elleverantören kvotpliktig för.

Under 2007 var det 59 företag (producent/importör) som använde mindre än 60 MWh kvotpliktig el. Av dessa hade 30 företag en kvotplikt på 1-10 elcertifikat, övriga hade 0 i kvotplikt. Av de 29 som hade 0 i kvotplikt kan det finnas företag som nu är avregistrerade i och med att de kanske har upphört med verksamhet.

Av de 30 företag med kvotplikt 1-10, så valde 19 att annullera och 11 att inte annullera. Totala kvotplikten för dessa företag uppgick till 77 elcertifikat. Att införa lagändringar som medför att ett 60-tal företag inte längre är kvotpliktiga ger en marginell påverkan på totala kvotplikten.

För att underlätta den administrativa bördan för producenter med en deklarerad elanvändning om högst 60 megawattimmar per år föreslår Energimyndigheten att dessa inte längre ska vara kvotpliktiga. Förenklingen kommer enbart att beröra sådana som producerar el för egen användning. De som importerar eller köper på nordisk elbörse för egen användning gör det av ekonomiska skäl och då gäller det alltid större volymer, så de kommer aldrig att omfattas.

Systemet blir mer enhetligt när elintensiva och producenter som använder högst 60 megawattimmar el per år får en minskad administrativ börda genom att deklarationsskyldigheten upphör respektive kvotplikten avskaffas.

---

¹ Ändring av definitionen elintensiva företag föreslås i prop 2008/09:9

Vid beräkning av kvotplikt beaktas inte el som använts i tillverkningsprocessen i en elintensiv industri. För att en elleverantör ska veta hur mycket av den sålda elen som levererats till ett elintensivt företag måste dessa företag vara registrerade hos Energimyndigheten som kvotpliktiga. När det gäller producenter medför registrering inte en rätt till avdrag vid beräkning av elleverantörens avdrag. Det finns således inget syfte med registrering av små producenter som kvotpliktiga. Ytterligare skäl till att ta bort kvotplikten för dessa är att Energimyndigheten i egenskap av tillsynsmyndighet inte har möjlighet att ta reda på samtliga producenter som använder el som de själva producerat.

Förslag på lagtext:

4 kap 1 §

Kvotpliktiga är

1. elleverantörer som levererar el till elanvändare
2. elanvändare, som använt el som de själva producerat som överstiger 60 megawattimmar i genomsnitt för den senaste treårsperioden.
3. elanvändare, som använt el som de själva importerat eller som köpt el på den nordiska elbörsen
4. elintensiva företag

Genom denna ändring kommer ett antal små producenter att få minskad administrativ börda genom att de inte behöver anmäla sig för registrering och därmed inte heller är deklarationsskyldiga. Att det är ett genomsnitt för den senaste treårsperioden som ska beaktas har sin grund i att en tillfällig uppgång i produktionen för egen förbrukning inte ska medföra att producenten ska vara skyldig att registrera sig.

I Tillväxtverkets databas Malin innebär ett borttagande av kvotplikten för dessa en minskning av de administrativa kostnaderna med 3,18 procent.

Att undanta små producenters kvotplikt idag bedöms inte ha någon påverkan på totala kvotplikten. På sikt kan det däremot få större påverkan om det sker en omfattande utbyggnad av småskalig elproduktion.

Frågan är om det behöver finnas en särreglering för sådana producenter som har en nystartad verksamhet och därför saknar ett genomsnittsvärde för de senaste tre åren.

Ändring av rapporteringsintervall enligt 3 kap 4-6 §§ energimyndighetens föreskrifter och allmänna råd om elcertifikat (STEMFS 2006:7)

Vissa anläggningsinnehavare ska rapportera till Svenska Kraftnät varje månad för att få elcertifikat utfärdade. Eftersom rapportering sker så ofta är detta någon som fått en hög administrativ kostnad i databasen Malin. I databasen uppskattas tidsåtgången för upprättande och inrapportering av deklaration till en femtedel av det arbete som krävs för att deklarerat. Den största delen av tiden går åt till informationsinsamling och den tiden kvarstår även om deklarationsskyldigheten skulle tas bort. Diskussion har därför förts om rapportering istället skulle kunna

ske en gång per kvartal. En sådan ändring skulle ge en minskning av den administrativa bördan med 36 procent.

De uppgifter som en producent lämnar i rapporten är sannolikt sådana som producenten ändå – av andra skäl – måste ta fram månatligen för verksamheten. Det blir därför ingen skillnad i arbete för producenten i denna del. Det skulle därför vara endast rapporteringen i Svenska Kraftnäs datorstöd som inte skulle behöva göras. En sådan ändring kan också medföra andra inte önskvärda konsekvenser. Det har från aktörernas håll framförts som negativt att ändra intervallen eftersom det innebär att elcertifikaten för dessa aktörer endast utfärdas fyra gånger om året. Som en följd härav framfördes också att om en ändring sker i detta avseende kommer det att försämra likviditeten på elcertifikatmarknaden och öka priströrligheten på marknaden om utfärdande av elcertifikat skulle koncentreras kvartalsvis.

Slutsatser

Enligt mätningar i Tillväxtverkets databas Malin uppgår den totala administrativa kostnaden för elcertifikatsystemet till 7 903 288 kr. De informationskrav som har de högsta kostnaderna är den årliga kvotpliktsdeklarationen² och den månatliga rapporteringen av blandade bränslen till Svenska Kraftnät. De administrativa kostnaderna för dessa uppgår sammanlagt till 7 683 729 kr. För övriga informationskrav uppgår de administrativa kostnaderna till 219 559 kr. För att nå den största möjliga procentuella minskningen av de administrativa kostnaderna för företagen krävs åtgärder gällande deklarationer och den månatliga rapporteringen.

Energimyndigheten konstaterar att de förändringar som införs den 1 januari 2009 gällande elintensiv industri och om den nu föreslagna ändringen införs att kvotplikten tas bort gällande små producenter minskar den administrativa bördan till mätbara 4,19 procent. Ytterligare minskning av den administrativa bördan kommer sannolikt ske genom omarbetning av föreskriften och informationsinsatser som leder till ökad användning av IT-stödet. Energimyndigheten anser att de förändringar som i nuläget är föreslagna är genomförbara inom en överskådlig framtid.

Om den administrativa bördan ska minska med 25 procent genom förändringar i elcertifikatsystemet krävs drastiska åtgärder som att t.ex. helt ta bort deklarationsskyldigheten för de kvotpliktiga. Detta skulle leda till en uppskattad minskning av den administrativa bördan med 41,07 procent. Detta skulle dock få långtgående konsekvenser för elcertifikatsystemet som helhet. Systemet är uppbyggt på innehav av elcertifikat i förhållande till försäljning eller elanvändning under beräkningsåret. Oavsett om deklarationsskyldighet finns eller inte måste de kvotpliktiga ta fram samma uppgifter för att fullgöra vad som krävs

---

² Deklaration lämnas årligen av elleverantörer, elanvändare i den utsträckning de har använt el som de själva producerat, importerat eller köpt på den nordiska elbörsen och elintensiva företag.

gällande innehav av elcertifikat. Därför skulle den administrativa bördan i praktiken inte minska så mycket som simuleringen ger vid handen.

I Tillväxtverkets databas Malin uppskattas tidsåtgången för upprättande och inrapportering av deklaration till en femtedel av det arbete som krävs för att deklarerat. Den största delen av tiden går åt till informationsinsamling och den tiden kvarstår även om deklarationsskyldigheten skulle tas bort. I tid är vinsten för att inte behöva deklarerat för liten i relation med de konsekvenser detta skulle få för systemet som helhet. För att kunna kontrollera aktörernas uppgifter skulle Energimyndigheten behöva lägga ner väsentligt mer tid på tillsyn än vad det tar att handlägga deklarationer med efterföljande beslut. Det finns en risk att aktörerna inte köper in elcertifikat och annullerar utan avvaktar en eventuell tillsyn från Energimyndigheten. Borttagandet av deklarationsskyldigheten skulle också få negativa effekter på elcertifikatmarknaden. Det blir dessutom en skevhet i systemet genom att tilldelningen av elcertifikat är väl reglerad och kontrollerad i motsats till efterfrågan där det blir mindre kontroll och större felmarginaler.

Sedan lagen om elcertifikat trädde i kraft har den ändrats vid ett flertal tillfällen och fler ändringar är föreslagna. Om många och omfattande ändringar görs påverkas marknaden och aktörernas förtroende för elcertifikatsystemet. Detta bör hållas i åtanke när regeländringar övervägs för att nå målet med minskad administrativbörda om 25 procent.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Tomas Kåberger. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit avdelningschefen Susan Linton Royen och verksjuristen Fredrik Selander, den sistnämnde föredragande.

Tomas Kåberger
Fredrik Selander